"ΙΔΡΥΜΑ ΕΣΤΙΑ" ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

ΣΤΟΡΓΙΚΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΓΙΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ

«Αν σταματήσεις το δάκρυ ενός ανθρώπου, αυξάνεται ένα μέτρο το μπόι της ανθρωπότητας. - Γιάννης Ρίτσος»

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Αν υπάρχει ένας φορέας που η παροικία μας αγκάλιασε με ζεστασιά και υποστηρίζει με κάθε τρόπο, ασφαλώς είναι το «Ιδρυμα Εστία» της Αρχιεπισκοπής και ένδειξη είναι η απίστευτη σχεδόν για τα δικά μας δεδομένα δωρεά $10 εκατομμυρίων δολαρίων από ανώνυμο μέγα ευεργέτη, που ανακοινώθηκε στην χοροεσπερίδα τού Ιδρύματος την περασμένη Παρασκευή στη δεξίωση που δόθηκε στην αίθουσα εκδηλώσεων «Μοντάζ».

Τα άτομα με αναπηρίες είναι τα πιο ευάλωτα, αλλά και τα πιο συμπαθή, πιο αξιαγάπητα μέλη της κοινωνίας μας για όσους, όπως εγώ είχα την καλή τύχη να γνωρίσω στον Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων «Ελπίδα».

Οταν εμείς οι αρτιμελείς κλαίμε και οδυρόμεθα για την παραμικρή ατυχία στη ζωή μας, τα άτομα με ειδικές ανάγκες όχι μόνο δεν διαμαρτύρονται για το σκληρό πεπρωμένο τους, αλλά το αντιμετωπίζουν με το πιο γλυκό χαμόγελο, με αμόλυντη την αγνότητα με την οποία γεννήθηκαν και όσο μεγάλη είναι η αναπηρία τους, άλλο τόσο μεγάλο είναι το μεγαλείο της ψυχής τους που εκδηλώνουν με απέραντη αγάπη για τον συνάνθρωπο. Τα άτομα αυτά δεν ζητούν πολλά από την ζωή εκτός από την αναγκαία φροντίδα και στοργή που δέχονται από τις οικογένειές τους, αλλά και τη συμμετοχή τους στην κοινωνία, που ενθαρρύνεται από ειδικούς φορείς οι οποίοι τα εκπαιδεύουν για στοιχειώδεις έστω εργασίες ώστε να νιώθουν χρήσιμα και να δημιουργούν κοινωνικές σχέσεις μεταξύ τους.

Τα άτομα με ειδικές ανάγκες είναι μεγάλη ευθύνη για τις οικογένειές τους και πολλές φορές όταν πήγαινα σε συγκεντρώσεις της «Ελπίδας» άκουγα τις ανησυχίες γονιών για το μέλλον των παιδιών τους με αναπηρίες, όταν αυτοί δεν θα μπορούν να τα φροντίζουν και να τα προστατεύουν. Αυτές οι ανησυχίες και επειδή η παροικία δεν βοήθησε όσο θα έπρεπε και όσο είχε ανάγκη η «Ελπίδα», όταν τα μέλη της βρέθηκαν μπροστά σε αδιέξοδο, πολύ σωστά ζήτησαν από την Αρχιεπισκοπή ν' αναλάβει την φροντίδα των παιδιών τους. Η Εκκλησία δέχτηκε την πρόταση και στις 29 Νοεμβρίου 1994 ιδρύθηκε η «Εστία» με τις ευλογίες τού Αρχιεπισκόπου, κ. Στυλιανού και τα περιουσιακά στοιχεία της «Ελπίδας».

Στην αρχή η «Εστία» συνέχισε τις δραστηριότητες της «Ελπίδας» με τη φροντίδα νεαρών ελληνοαυστραλών με ειδικές ανάγκες κάθε Σαββατοκύριακο, αλλά πολύ γρήγορα εντοπίστηκε η ανάγκη ανακούφισης για γονείς ή φροντιστές των ατόμων με ειδικές ανάγκες, που θα ήθελαν ν' αφήσουν το παιδί τους για μία ή περισσότερες ημέρες σε ένα κέντρο φροντίδας με οικογενειακό περιβάλλον. Για τον λόγο αυτό χτίστηκε με οικονομική βοήθεια της κυβέρνησης Μπομπ Καρ και της παροικίας το «Οίκημα Αγιος Ανδρέας», δίπλα στον ιερό ναό τού Αγίου Ανδρέα στο Gladesville. Το οίκημα αυτό άνοιξε τις πόρτες του στις 17 Απριλίου 1997.

Το «Οίκημα Ληξούρι» (North Ryde), δωρεά Κεφαλληνιακής οικογένειας στο Σίδνει.

Το «Οίκημα Αγιος Ανδρέας» (Gladesville).

Εκτιμώντας το σπουδαίο έργο της «Εστίας», η πολιτειακή κυβέρνηση της ΝΝΟ αποφάσισε να ενισχύσει το θεάρεστο έργο της με επαναλαμβανόμενη επιδότηση $1.160.000 στη δεύτερη φάση τού προγράμματος Stronger Together. Η απόφαση ανακοινώθηκε από τον πολιτειακό υπουργό για Υπηρεσίες σε Ατομα με Αναπηρίες, Andrew Constance την Παρασκευή 1 Ιουνίου, παρουσία τού Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας και προέδρου της «Εστίας», κ. Στυλιανού. Παρόντες ήταν ακόμη η ψυχή της «Εστίας», αιδ. Αγγελος Αλιφιεράκης, ο υπουργός Fair Trading, Ανθονι Ρόμπερτς, ο υπουργός Πολιτογράφησης και Κοινοτήτων, Βίκτορ Ντομινέλο, ο κ. Πολ και η κα Σοφία Νικολάου, η κα Μέττη Κασσιμάτη, η κα Σάντρα Γαβριηλίδη, η κα Christina Scalone και μέλη τού εξαιρετικού προσωπικού.

Ο γενικός διευθυντής της «Εστίας» αιδ. Αγγελος Αλιφιεράκης, με μέλη τού ακούραστου προσωπικού της «Εστίας» και άτομα με ειδικές ανάγκες που φροντίζει το Ιδρυμα.